

Sygn. akt IV KO 100/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **K. K.**

oskarżonej z art. 258 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 20 stycznia 2017 r.,

wniosku Sądu Okręgowego w K.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na
dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 kpk

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę, w zakresie dotyczącym K. K., do
rozpoznania Sądowi Okręgowemu w B..**

UZASADNIENIE

W czerwcu 2015 r. do Sądu Okręgowego w K. wpłynęła obszerna sprawa wielu oskarżonych osób, w tym K. K., mieszkającej w I.. Z opinii biegłych sądowych z zakresu stosownych specjalności medycznych wynikało, że z uwagi na stan zdrowia nie mogła się ona stawiać na rozprawy do dnia 31 października 2016 r., wobec czego postanowieniem z dnia 18 stycznia 2016 r. postępowanie karne wobec oskarżonej zawieszono. Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2016 r. Sąd Okręgowy w K. postępowanie podjął oraz wydanym w tym samym dniu postanowieniem o sygn. akt III K [...], na podstawie art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy w zakresie dotyczącym K. K. (zarzuty z pkt III - X aktu oskarżenia) do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi

Okręgowemu w B.. Wskazał, powołując się na szereg orzeczeń Sądu Najwyższego, że przemawia za tym dobro wymiaru sprawiedliwości w sytuacji, gdy aktualny stan zdrowia oskarżonej sprawia, że niemożliwy jest jej udział w rozprawie prowadzonej w K., jednak dopuszcza udział oskarżonej w rozprawie prowadzonej niedaleko od miejsca jej zamieszkania, tj. w B.. Stwierdziła to biegła lekarz w kolejnej sporządzonej opinii, w szczególności wskazała, że odbywanie przez K. K. podróży w aktualnym stanie zdrowia mogłoby stanowić zagrożenie dla jej życia i postulowała rozważenie przeniesienia procesu do sądu położonego najbliżej miejsca jej zamieszkania. Sąd Okręgowy w K. zwrócił uwagę, że przekazaniu sprawy innemu sądowi nie sprzeciwia się obowiązujące od 1 lipca 2015 r. brzmienie art. 374 k.p.k., bowiem prawem oskarżonej jest uczestnictwo w rozprawach i obrona swoich racji, jak też, że Sąd Najwyższy wydał już postanowienia, którymi na podstawie art. 37 k.p.k. sprawy dwóch innych oskarżonych przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Bydgoszczy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Okręgowego w K. o przekazanie sprawy, w zakresie dotyczącym K. K., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zasługuje na uwzględnienie. Wypadało bowiem podzielić pogląd tego Sądu, że w sytuacji, gdy biegła wiarygodnie stwierdziła, iż z uwagi na stan zdrowia oskarżona nie może podejmować podróży, należy rozumieć, że długotrwałych (l. od K. dzieli ponad 300 km), a z uwagi na charakter sprawy podróży wielokrotnych, natomiast jest w stanie uczestniczyć w rozprawie prowadzonej możliwie blisko miejsca zamieszkania, w tym wypadku w Sądzie Okręgowym w B., dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania temu Sądowi. Jest bowiem w interesie wymiaru sprawiedliwości odstąpić od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy, gdy umożliwi to przystąpienie do rozpoznania sprawy K. K., co w innym razie prawdopodobnie przez długi jeszcze czas nie byłoby możliwe. W takim zaś wypadku ważny postulat ustawy procesowej rozstrzygnięcia sprawy w rozsądnym terminie (art. 2 § 1 pkt 4 k.p.k.) nie byłby zrealizowany. Takie samo stanowisko Sąd Najwyższy zajął w analogicznej sytuacji, tj. gdy zły stan zdrowia uniemożliwiał odbywanie dłuższych podróży współoskarżonym P. M. oraz J. M., i na podstawie art. 37 k.p.k. przekazał ich sprawy do rozpoznania Sądowi

Okręgowemu w B. (postanowieniem z dnia 9 grudnia 2015 r., IV KO 91/15 oraz postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2016 r., IV KO 26/16).

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.